SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. XCV. No. 226. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, NOVEMBER 29, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 29-го ЛИСТОПАДА 1988 Ч. 226 РІК XCV

ЮРІЙ ШИМКО ОБРАНИЙ ПРЕЗИДЕНТОМ СКВУ

Торонто (О. Кузьмович). — В суботу, 26-го листопада ц.р., тут закінчився в пізніх вечірніх годинах V Конгрес СКВУ однозгідним вибором на чергову каденцію президентом Юрія Шимка.

Ю. Шимко

Від ранку 26-го відбувалася отання пленарна сесія, в якій мали звітувати зі своєї праці поодинокі комісії, що працювали в часі Конгресу. Першою звітувала Верифікаційна комісія, яка подала, що присутніх було 563 делегати із усіх країн світу, де існує зорганізоване українське життя. Тому, однак, що у реєстрації мали зайти деякі неточності, доручено ще раз видати усім повноправним делегатам картки до голосування і це переведено в часі ранку та вчасних пополудневих годинах.

Фінансова комісія під головуванням д-ра Франка Мартинюка узгіднила бюджет на 1989 рік у висоті 400,000 дол., і його подала пленумові Конгресу до відома.

Від Статутової комісії звітувала д-р Марія Квітковська, яка заявила, що комісія помимо довгої праці не дійшла до узгіднення щодо 23-ої точки статуту, яка торкається системи голосування. Як відомо, ця точка вимагає у всіх справах узгіднення на комісіях, а щойно після цього представлення узгіднених внесків на пленумі. Після довгої і затяжної дискусії на цю тему, справу повернено до комісії для дальших переговорів.

Це ускладнило працю Номінаційної комісії, яка після довгих нарад під проводом голови Юрія Гвоздулича не могла дійти до узгіднення щодо кандидата на президента та його заступників у Секретаріяті і Президії. В цій справі розгорілася широка і затяжна дискусія на пленумі, в який спосіб обрати провід на наступну каденцію дії СКВУ. Вкінці на пропозицію одного із кандидатів, Ю. Шимка, предсідник зборів перевів на залі новими картками до голосування т. зв. „стровот", щоб зорієнтуватися який із двох кандидатів на президента, Ю. Шимко чи Василь Кирилюк мають підтримку більшости кандидатів. Це необов'язуюче голосування виказало, що більшість голосів — 256 з усіх 496 — було за Ю. Шимком. Другий кандидат не бажав собі такого пробного необов'язуючого голосування.

Тому, що помимо всіх палких дискусій на пленумі і безконечних нарад Номінаційної комісії не дійшло до узгіднення, предсідник зборів передожив звітування Статутової і Номінаційної комісій на час після вечірнього бенкету. Звітування Резолюційної комісії, яка під головуванням ред. Ольги Кузьмович працювала у числі 14 осіб впродовж цілого дня 25-го листопада ц.р., відбулося спокійно та без дискусії зі залі тому, що усі 15 резолюцій були вповні узгіднені. Крім резолюцій, голова комісії відчитала привітання зладжене комісією, яке було прийняте оплесками, а на закінчення Омелян Коваль, заступник голови Резолюційної комісії, перечитав окремо зладжені ствердження, які також були узгіднені комісією.

Узгіднені в п'ятницю, 25-го листопада, резолюції в церковних справах, на які погодилися присутні на Конгресі Владики усіх віровизнань, викликали після їх пречитання застереження щойно прибулого на Конгрес Блаженнішого Митрополита УАПЦеркви і УПЦеркви в ЗСА Мстислава, який заявив, що вони не були з ним узгіднені. Тому голова Резолюційної комісії відлучила їх від загальних та передала Владикам обох Церков до дальшого розгляду за згодою пленуму Конгресу.

У годині 5-ій пленум Конгресу перервано, а в год. 7-ій у великій залі готелю відбувся бенкет з присутністю 1,600 осіб, в тому почесних гостей, делегатів і гостей з Торонто та околиці.

Точно о год. 7-ій вечора увійшли на залю члени почесного стола в числі 40 осіб, серед яких були ієрархи Церков, представники країн, де є зорганізоване українське життя — Австралії, Аргентини, Великобританії, Бельгії, Бразилії, Канади, Франції, Німеччини і ЗСА, колишні голови СКВУ та їхні дружини, Даглас Луїс, міністер скарбу федерального уряду з дружиною та представники сьогоднішньої України, що знаходяться тепер у вільному світі — Оксана Мешко, д-р Олена Тереля, Петро Рубан, Микола Руденко і Степанія Січко. Бенкетом проводив голова КУК д-р Дмитро Ціпивник.

Сердечний привіт присутнім представникам вільних українців у світі виголосив міністер Луїс, а крім того коротко промовляв уступаючий голова СКВУ Петро Саварин і д-р Ярослав Рудницький, який ствердив, що слушно Резолюційна комісія проголосила черговий рік роком української культури, зокрема української мови, бо такий клич був також перед 70 роками, коли проголошувано самостійність української держави. Д-р Я. Рудницький говорив в імені Державного Центру.

Мистецьку програму бенкету заповнили пісні у виконанні вокального тріо „Верховина" під мистецьким керівництвом Олени Глібович. Бенкет відкрив молитвою Блаженніший Митрополит Мстислав, а закінчив о. пастор Українських Євангельсько-Баптистських Церков Олекса Гарбузюк.

Після бенкету делегати Конгресу залишилися на залі для дальшого перебігу нарад. Предсідник д-р Ю. Куляс подав до відома за заявою голови Статутової комісії д-ра М. Квітковської, що комісія узгіднила справу точки 23. Однак тому, що цього не можна було вже продискутувати на пленумі д-р Ю. Куляс подав пропозицію передати це узгіднення у формі резолюції для праці новообраного Секретаріяту.

Предсідник повідомив також присутніх, що Номінаційна комісія дійшла до узгіднення тому, що другий кандидат на президента зрезигнував.

У висліді секретар Номінаційної комісії Ігор Длябога перечитав запропонований комісією новий склад проводу СКВУ: Юрій Шимко, президент СКВУ (Канада), д-р Іван Флис, перший заступник президента в Секретаріяті (ЗСА), Ярослав Скрипник, перший заступник президента в Президії (Канада), ред. Василь Верига, секретар (Канада), Леонід Філь, фінансовий секретар (Канада), д-р Франко Мартинюк, скарбник (Канада), д-р Марія Квітковська, другий заступник президента (ЗСА), Михайло Моравський, третій заступник (Австралія), Богдан Коваль, четвертий заступ-

(Закінчення на стор. 4)

М. ҐОРБАЧОВ ПЕРЕСТЕРІГАЄ ПЕРЕД ЗАГРОЗОЮ ДЛЯ ПЕРЕБУДОВИ

Москва. — Міхаїл Горбачов, генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СССР, виступаючи по телевізії, перестерігав керівників республік і етнічні неросійські спільноти, що їхні передчасні вимоги, демонстрації, приймання неконституційних рішень республіканськими урядами, головно Верховними Радами, може допровадити до загальної катастрофи, напруження між республіками і центральним урядом в Москві, а в кінці становитиме поважну загрозу для самої системи і заплянованих плянів перебудови, гласности і відкритого суспільства та демократизації політичної системи.

Ставши перед доконаним фактом неспокоїв не тільки у прибалтиці, але також у В Вірменії, Азербайджані, Грузії, у меншій мірі в Україні та багатьох інших республіках, автономних областях тощо, кремлівські керівники, побоюючись поширення неспокоїв, послали військові, зокрема танкові частини на Закавказзя, щоб у Баку та інших місцевостях силою зброї придушити прояви „бунту". Згідно з офіційною версією у Баку загинуло три особи, а кільканадцять були поранені, між ними військовики і міліціонери. Західні джерела, а зокрема пресова служба Ройтерса і Ассошіейтед Пресс твердять, що число жертв було значно вище, але совєтське аґентство ТАСС заперечує західню версію інформації, базовану, мовляв, на слухах і переказах.

Під час свого першого виступу у справі національного питання М. Ґорбачов заявляв, що „національна пожвавленість є корисною, бо вона нібито спрямована на посилення політики гласности і перебудови". У другому виступі совєтський керівник вже не згадував про „національні позитиви" критикував ті західні сили, які використовують у своїх підступних намірах національностеві питання в Совєтському Союзі і стараються „пропихати націоналістичну ідеологію" до соціялістичних країн.

Виступ М. Ґорбачова передавала центральна сітка телевізії і поширювало аґентство ТАСС. Промова Горбачова буде також опублікована повністю у газеті „Правда", органі ЦК КПСС. Своє слово він виголосив до членів Президії Верховної Ради СССР. „Ми не можемо дозволити собі на створення ситуації в Совєтському Союзі, яка пошкодила б перебудові", — заявив М. Ґорбачов кажучи, що можливо і є такі особи, які воліли б, щоб процес перебудови зупинився, або принаймні сповільнив свій хід. Існують і такі, які хотіли б неспокої у республіках перекинути на гласність і перебудову, заявив Ґорбачов, обіцяючи рівночасно припинити хвилю нелегальних демонстрацій, але не зупиняти процесу перебудови, яка, на його думку є конечною для зміни соціяльної структури СССР і поліпшення життєвого рівня населення.

„Ми є як одна родина", — підкреслено заявив совєтський лідер, і тому в нас немає причини до сварки і глибоких непорозумінь. Тим самим він цілковито зігнорував стремління понад 100 національностевих груп і поневолених Москвою народів до самостійности і незалежности, а хоч би до куцої автономії в ділянках культури, шкільництва, виховання, економіки, розподілу добра серед власного населення тощо.

В міжчасі демонстрації в Баку продовжуються і на площі Леніна збираються сотні тисяч, не зважаючи на погрози командира військового контингенту ген. Міхаїла А. Тягунова, що він розжене силою демонстрацію, якщо вони ігноруватимуть зарядження військового управління.

Відбудуться Загальні збори Історично-філософічної секції НТШ

Ню Йорк. (НТШ). — З нагоди і в рамках ювілейного конгресу Наукового Товариства ім. Шевченка в суботу 3-го грудня ц.р., о год. 4-ій по полудні, відбудуться тут Загальні збори дійсних та членів-кореспондентів Історично-філософічної секції НТШ. На зборах будуть складені звіти дирекції секції та буде вибрано новий провід на наступні три роки.

У цих зборах, рішенням Головної Ради НТШ, мають право взяти участь дійсні і також члени-кореспонденти колишньої Секції історії України. Участь управнених наукових членів є дуже побажана, бо на порядку дня,стоятиме також питання про поділ секції й евентуальне оформлення самостійної секції суспільних наук. Загальні збори заплянувано закінчити на 6-ту год. вечора, щоб дати можливість членам взяти участь у ювілейному бенкеті НТШ. Збори відбудуться в будинку НТШ, 63 Четверта авеню.

У всіх справах Загальних зборів секції слід звертатися до директора ІФС, д-р В. Маркуся, на адресу: 2247 Вест Чикаго авеню, Чикаго, Ілл. 60622, або телефоном (312) 489-1339 (в час дня) або (312) 478-3587 (вечером)

ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ ТАБІР ПЛАСТУ

Монтераль, Канада. — Старші пластуни — Бурлацький УСП, влаштовують від 26-го грудня до 1-го січня 1989 року в „Мт. Треблент, Квебек, Канада" лещатарський табір. Ближчі інформації можна отримати потелефонувавши на такі числа телефону: Орест (313) 662-1736 (9:30-11:30 веч.); Тарас (216) 886-2434 (по 6-ій год. веч.); Данко (301) 596-9653.

Фундація дала допомогу співпрацівникові катедри

Торонто. — Фундація Катедри Українознавчих Студій недавно уділила субсидію для наукових дослідів д-ра Любомира Луцюка над справою інтернування канадських українців в 1914-20 роках.

Співпрацівник Катедри Українознавчих Студій при Торонтонському університеті, д-р Луцюк, є тепер професором - асистентом відділу географії Квінс університету в Кінгстоні та співпрацівником Інституту канадських дослідів. Він присвятив багато часу,щоб віднайти додаткові документальні докази про перше інтернування українців та наслідків тої акції на українську спільноту в Канаді. Він є автором брошури на цю тему п.н. „Тайм фор Атонмент", яка є широко розповсюджена, а екзекутива КУК попросила його взяти участь в переговорах Комітету Українців Канади з канадським урядом в справі видання відповідної резолюції відклику та відшкодування. Можна сподіватися, що ця справа буде полагоджена в 1991 році, який буде ювілейним роком століття українського поселення в Канаді.

Президент Фундаціїу Катедри Українознавчих Студій при Торонтонському університеті, Ігор Бардин, уділяючи цю субсидію, сказав: „Фундація доцінює своєрідність і своєчасність академічних дослідів д-ра Луцюка та їхню вагу для нашої спільноти в Канаді. Нам надзвичайно приємно, що ми можемо допомогти йому покрити видатки, зв'язані з його працею і тим причинитися до його діяльности канадського наукового дослідника в Квінс університеті. Маємо надію, що наступні пожертви на нашу фундацію дадуть нам змогу дальше допомагати нашим науковцялм калібру д-ра Луцюка".

ПОКАЖУТЬ УКРАЇНСЬКУ МУЗИКУ З ЛЕМКІВЩИНИ

Бруклин, Н. Й. — В рамках програм 1000-ліття Християнства в Україні, 21-ий Відділ Союзу Українок Америки в Бруклині (північ) спонзорує програму „Українська музика з Лемківщини" — відеострічки „із концертової залі". Імпреза відбудеться в неділю, 4-го грудня ц.р. Матіне — 12:30 по полудні; у приміщенні церкви св. Духа при 162 північ 5-та вулиця (підземка поїзд „Л" до Бедфорд авеню); пояснення і коментарі в українській і англійській мовах; вступ 6 дол. від особи, включає перекуску. Буде також чинний буфет.

Філателічна збірка поширює інформації про Тисячоліття

Мідія, Па. — Щоб відмітити у філателії Тисячоліття Християнства в Україні мґр Андрій Даріян Сольчаник підготовив філателістичну збірку „Християнство на Україні".

В 1988 році її показано на чотирьох філателістичних виставках і ця збірка отримала такі нагороди: АРІПЕКС '88' Фінікс, Аріз. 22-24-го січня — срібна; МІЛКОПЕКС '88" Мілвокі, Виск. — 4-6-го березня — золото-срібна та нагорода Американської асоціяції філателістичних виставок; УКРАІНПЕКС '88' Силвер Спрінг, Мд. 28-29-го травня — золото-срібна та нагорода за найкращу збірку до теми виставки; ЧИКАҐОПЕКС '88", Чикаго, Ілл., в листопаді — срібна.

Збірка складається із чотирьох частин, кожна частина поділена на розділи: Мандрівка віками — історичний огляд християнства в Україні; Божі храми — храми на Україні та українські церкви поза Україною; Релігійне мистецтво — ікони та церковне розмалювання; Святкування — Різдво та Тисячоліття Християнства.

НОВОРІЧНА ЗАБАВА „ОРДЕНУ ХРЕСТОНОСЦІВ"

Іст Гановер, Н. Дж. — „Орден Хрестоносців" влаштовує цьогорічну новорічну забаву в суботу, 31-го грудня ц.р., в приміщенні Рамада Готелі в Іст Гановер. Грає оркестра „Нове покоління"; вечеря — 80 дол., від особи, забава — 40 дол. (включає напитки); замовлення на вечерю і забаву приймаються до 20-го грудня; кімнати також можна замовити в готелі; ціна 75 дол. за кімнату. Додаткові інформації можна отримати потелефонувавши на число: (718) 699-6422. Замовлення приймаються через Рамада Готель телефонічно (201) 386-5622.

Філядельфійська Округа УНСоюзу відбула організаційні наради

Філядельфія (с.г.). — У неділю, 15-го жовтня ц.р., тут у залі власного дому відбулися чергові організаційні наради Філядельфійської Округи, при участі понад 40 відділових урядовців з Філядельфії та довколишніх місцевостей: Трентону, Бристолю, Бриджпорту, Клифтон Гайтс й Честеру.

Промовляє під час нарад С. Гавриш. Біля нього сидять В. Сохан (справа) і проф. Б. Гнатюк.

Збори відкрив і ними проводив голова округи Степан Гавриш, а протокол писав Дмитро Федорійчук, окружний секретар. Відкриваючи наради голова привітав всіх присутніх союзовців, між ними головного секретаря УНС Володимира Сохана, який був і головним промовцем під час нарад. В дальшому привітав почесного члена Головного Уряду проф. д-ра Богдана Гнатюка, який є також почесним головою Округи й почесним головою 153-го Відділу УНСоюзу. Він також привітав й представив нових секретарів, а саме Оксану Горацьку, яка є секретаркою 239-го Відділу на місце проф. Володимира Винницького, який від довшого часу хворіє. Відтак представив нового секретаря 128-го Відділу в Клифтон Гайтс, Володимира Горбового. Він також поінформував, що головний радний Василь Пастушок виправдав свою неприсутність і передав всім присутнім щирі поздоровлення.

Згідно з денним порядком секретар відчитав протокол з минулорічних організаційних нарад. Протокол був надзвичайно старанно написаний, за що зложено признання секретареві. Відтак С.Гавриш у своєму звіті інформував про многогранну працю Округи. В першу чергу він зупинився над організаційною ділянкою і за його словами завдяки секретарям і відділовим урядовцям 27 відділів за час дев'ятьох місяців Округа має придбаних 123 нових членів, і тим самим є дальше на першому місці між всіма Округами із числом нових членів. Звітуючи про акцію нових членів, він подав поіменно всіх, які придбали тих членів і при тому висловив подяку, признання й гратуляції чемпіонові Округи головному радному В. Пастушкові, який

(Закінчення на стор. 4)

У СВІТІ

У ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКОМУ проті Гайфи відбулася церемонія прийняття на озброєння ізраїльською фльотою нового швидкісного патрульного катера „Супер-Двора". Катер довжиною 21 метр може розвивати швидкість до 46 миль на годину і покривати віддаль до 1,120 кілометрів без додаткового поповнення пальним. Виступаючи з промовою на церемонії, командуючий ізраїльською військово-морською фльотою контр-адмірал Авраам Бен Шошан заявив, що новий катер призначений для боротьби з плавучими засобами терористів-палестинців, технічне забезпечення яких останнім часом значно поліпшилося. Орієнтовна ціна катера — 2.5 мільйона долярів.

НАВІТЬ ЧЕРЕЗ СІМ МІСЯЦІВ після підписання Женевських угод, які передбачають повернення понад п'ять мільйонів афганських біженців на батьківщину, є дуже мало ентузіястів, які готові проміняти відносно безпечне життя у пакістанських та іранських таборах на непевне майбутнє в країні, охопленій громадянською війною. Згідно з повідомленням Міжнародного агентства міграції населення, часто спостерігається зворотний процес. За останні місяці лише із східних районів Афганістану у Пакістан переселилися понад 20,000 осіб. Масову втечу на цей раз викликали запеклі бої в районі міста Джелалабаду. . Урядові війська роблять відчайдушні спроби зберегти контроль над ситуацією. Совєтське командування „допомагає" з повітря. Позиції муджагедінів зазнають масових бомбардувань і ракетного обстрілу.

ПРЕЗИДЕНТ ПІВДЕННО-АФРИКАНСЬКОЇ Республіки Пітер Бота помилував членів так званої „шарпвільської шістки", п'ятьох молодих мужчин і жінку, засуджених на кару смерти за участь у вбивстві заступника посадника одного з південноафриканських міст. Смертний присуд викликав бурхливі протести у всьому світі, зокрема тому, що суд не знайшов прямих доказів їх безпосередньої участи у вбивстві. За осуджених на смерть вступилися також громадські і державні діячі багатьох зарубіжних країн, зокрема президент ЗСА Роналд Реген, прем'єр-міністер Великобританії Марґарет Тачер і канцлер Західньої Німеччини Гельмут Коль.

В РИМ З ВІЗИТОЮ прибув міністер юстиції СССР Борис Кравцов. Виступаючи на пресовій конференції, він заявив, що праця над зміною статтей Кримінального кодексу Совєтського Союзу завершується і що за новим законодавством лише п'ять статтей передбачають винесення смертного засуду. Серед злочинів, за які може бути визначена смертна кара, Кравцов назвав навмисне вбивство, терористичні акції, диверсійно-підривну діяльність і збройний бандитизм. За словами Кравцова, зміст статті 70-ої Кримінального кодексу (совєтська агітація і пропаганда) буде цілком змінений, а стаття 190-1 (наклеп на совєтський лад) взагалі зникне. Справи осіб, уже засуджених за цими статтями, будуть переглянені.

В АМЕРИЦІ

МАЙБУТНІЙ ПРЕЗИДЕНТ ЗСА Джордж Буш під час святкового вікенду відвідав родовий маєток в Кеннебанкпорті, Мейн, на березі Атлантичного океану, де його дуже радо зустрічало майже все населення міста. На одній з вулиць на честь Дж. Буша і його дружини Барбари спорудили трибуну, виступаючи з якої Дж. Буш дав деякі обіцянки, яких не було у його передвиборчих виступах. Наприклад, він обіцяв зменшувати хід особистого катера при вході до місцевого порту, дозволити дружині жертвувати власні книги міській бібліотеці, дозволяти мешканцям міста ловити раки в околицях його маєтку, а також просив не ображатись, якщо його катер при вході до порту порве чиєсь риболовецькі сіті. Після теплої зустрічі, влаштованої місцевими жителями йому і дружині, Дж. Буш розповів, що маєток збудовано його дідом в 1902 році. Згадував як в шестирічному віці заздрив сусідському хлопчикові, який хлюпався в океанській воді, і мріяв дочекатися, коли батьки дозволять і йому купатися в океані. „Як зареагував би батько, побачивши, що його син прибуває до Кеннебанкпорту на гелікоптері!" — сказав Буш. В неділю він повернувся до Вашінгтону, щоб знову приступити до комплектування майбутнього кабінету.

В ЧЕТВЕР, 24-ГО ЛИСТОПАДА, на Бродвеї відбулася традиційна парада на честь Дня Подяки, організована фірмою Мейсіс. Тисячі людей брали участь у цій параді, серед глядачів було близько 4,000 американських індіянів, і нащадки перших колоністів-англійців. Традиція святкування Дня Подяки була започаткована в 1621 році, коли перші 52 колоністи, проживши перший рік на новій землі, влаштували спільно з індіянами свято подяки Богові за даровані їм блага. По всій Америці День Подяки почали відзначати в 1863 році. В цей день прийнято їсти саме ту їжу, яку мали змогу їсти перші колоністи. В Ню Йорку оголосили, що з нагоди Дня Подяки з тюрем випустили 1,500 в'язнів.

СУДДЯ ҐЕРГАРД ГЕССЕЛ запропонував Оліверу Норту подати до 19-го грудня список секретних документів, які він має намір використати на судовому процесі. Колишній підполковник морської піходи і колишній член Ради крайової безпеки О. Норт стане перед судом за таємні достави зброї повстанцям у Нікарагуа. Суд над Нортом має розпочатися в кінці січня або на початку лютого наступного року. Як заявив суддя Геселл, він не дасть прокураторові Л. Волшові список секретних документів, отриманий від Норта. Бо отримавши такий список, прокуратор наперед зможе зорієнтуватися, яку тактику займуть адвокати Норта і сам підсудний. Прокуратор уважає, що вимагаючи 40,000 сторінок секретних документів, Норт свідомо збільшив їх число, щоб змусити владу відмовитись від цього процесу під загрозою розголошення державних і військових таємниць

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00 на півроку — $22.00 на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Турботи Ізраїля — з його власної вини

Існуючий від 1948 року Ізраїль мав за минулих 40 років безліч важких турбот, включаючи до них 4 війни з сусідніми арабськими країнами, тероризм від арабів із смертними жертвами, відплатні налети і бомбардування, схоплення ізраїльського пасажирського літака і рятункова акція, невдала аґітація, щоб усі жиди з діяспори переїхали до Ізраїля, та, врешті, втеча щораз більше мешканців Ізраїля до інших країн, здебільша до Америки. Деякі з тих турбот треба приписати самим ізраїльцям, інші „незалежним обставинам". Фактом є, що за статистикою минулого року було в Ізраїлі коло 4,200.000 жидів, а в одній лише Америці — 5,800,000.

Без фінансової допомоги від Америки (1986 р. приблизно 4,5 більйона) і від жидів у діяспорі, головно з Америки, Ізраїль не був би в силі втриматися.

Теперішні турботи Ізраїля цілком особливі, внутрішнього характеру і закордонної політики, включаючи політику супроти палестинських арабів. 1-го листопада ц.р. відбулися в Ізраїлі вибори до 120-членного парляменту („кнессету"), які ні одній партії не дали більшости, потрібної для складення нового уряду. 4 релігійні партії отримали 18 мандатів, — решта 102 мандати поділені майже по-рівному між двома партіями: скрайньо правою Лікуд, головою якої є прем'єр Іцак Шамір, і Робітничою партією, головою якої є міністер закордонних справ Шимон Перез: Коаліція Лікуда з Робітничою партією перестала існувати з моментом проголошення висліду виборів 1-го липня ц.р. 18 голосів релігійних партій стали „язичком у вазі": вони, приєднались до однієї з двох вищеназваних партій, давали змогу її голові створити новий уряд. Трудність постала в наслідок вимоги отих фанатичних і заскорузлих релігійних ортодоксальних партій, що вони поставили, як передумову приступлення до коаліції, переведення в новому парляменті закону про визначення — хто, властиво, є жидом. Такого дива нема ні в одній іншій країні світу. Ортодоксальні партії в Ізраїлі визнають за жидів тільки тих, які прийняли юдаїзм чи пак є практикуючими визнавцями мойсейової віри тільки через ортодоксальних рабинів, чи пак підлеглі ортодоксальним рабинам. Вони хотіли завести в Ізраїлі теократичний режим як в Ірані. Це обурило американську жидівську громаду, в якій ортодоксальні визнавці становлять ледве 10 відсотків. До Ізраїля прибули на наради вісім найвидатніших репрезентантів із жидівського світу, у тому числі п'ять представників з Америки, голови центральних жидівських організаційу. Вони недвозначно дали зрозуміти всім, з ким нараджувалися, що коли б новий уряд, створений завдяки коаліції з отими ортодоксальними релігійними партіями, перевів через парлямент закон „хто є жидом" із правом приїзду до Ізраїля і поселення в Ізраїлі тільки визнавцям ортодоксального юдаїзму , то це фатально відіб'ється на фінансовій допомозі Ізраїлеві від жидівського світу в Америці. Розмови Лікуда (Іцака Шаміра) з Робітничою партією (Шимоном Перезом), розбилися, знову ж розмови Шаміра з отими релігійними фанатиками припинилися у зв'язку з протестом заморських жидів. В Ізраїлі настала хаотична ситуація.

Вона тим прикріша, що саме тепер повинен би існувати там розумний і авторитетний уряд у зв'язку з проголошенням палестинцями покищо безтериторіяльної власної держави. Тунізія і Єгипет вже визнали той екзильний палестинський уряд, — визнав його і Совєтський Союз, який зірвав був дипломатичні відносини з Ізраїлем і ще їх не відновив. Іцак Шамір є екстремістом, який відкидає будь-які розмови на тему повернення арабам окупованих земель — правобережжя Йордану і смуги Ґази. Він є теж за продовжування колонізації окупованих арабських земель. І він відкидає плян міжнародної конференції для розв'язання цієї проблеми, без чого Близький Схід все ще є потенціяльною загрозою нового великого зудару, що в атомовій добі було б катастрофою для людства. Дуже сумнівно, чи ця справа конструктивно прояснитьться до 20-го січня 1989 року, коли в Америці перейме владу новий президент, Джордж Буш. Він унаслідує від президента Реґена не тільки астрономічний дефіцит державного бюджету із власним передвиборчим зобов'язанням не накладати нових і не підносити давніх податків, і унаслідує не тільки потребу дальших переговорів з СССР, але й отой клопіт з Ізраїлем. А коли зважити, які впливи має жидівська громада Америки з її величезним „лаббі" у Конґресі — то нема чого завидувати Джорджові Бушеві.

М. Мельник

ҐОРБАЧОВ КОНСОЛІДУЄ ВЛАДУ

I.

У березні 1987 року я писав: „Велика кількість західніх експертів думає, що наслідком реформи Ґорбачова може бути послаблення ролі партії і тому партія його незабаром усуне від влади. Цього роду інтерпретація тих реформ є цілком помилкова. (...) ...(ми) ще довго будемо бачити Ґорбачова на пості першого секретаря КП ССCР".

Дозвольте теж пригадати мої завваги відносно Щербицького з квітня 1988 року: „Недавно московський кореспондент Ей-Бі-Сі робив на вечірніх новинах коментарі на тему національних проблем СССР. При цій нагоді він завважив, що уряд Ґорбачова старався позбутись Щербицького, та йому це не вдалось, бо українці тому сильно спротивились, ...цього роду коментарі, це тільки вияв цілковитого необзнайомлення з національною проблемою України".

На цю тему недавно коментував Ярослав Пеленський у передруку його статті у „Свободі": „Насамперед він (Щербицький)... зумів з одного боку усунути в Україні майже всіх компетентних кандидатів на свій пост, а з іншого — організувати таку сильну „мафію" в партійному апараті України, що постійні намагання Ґорбачова усунути його з посади досі не увінчались успіхом. Останнім часом Ґорбачов почав застосовувати тактику підкопування Щербицького, усуваючи деяких членів його „мафії".

Цікава логіка! Ґорбачов може усувати співробітників Щербицького, та не має сили усунути боса „мафії", і тому, згідно з цією логікою, він буде усувати членів „мафії" одного за одним, аж поки не добереться до Щербицького. Іншими словами, коли б Політбюро ЦК КПССР вислало Щербицького на пенсію, тоді він міг би це рішення зіґнорувати і залишитись на своїй посаді. Твердження ці дещо нагадують нам твердження про обмежену суверенність України.

Проблеми ці дуже важкі, коли приходиться робити прогнози про політичну будучність СССР та України. Як знаємо, недавно Ґорбачов скликав надзвичайні сесії ЦК КПССР та Верховної Ради СССР. Факт, що він був здібний ці сесії скликати та, що зумів перенести лідера опозиції Єгора Лігачова на менш важну позицію, вказує на те, що Ґорбачов значно сконсолідував владу у своїх руках. Тепер уже цілком добре можна припускати, що він обсадив усі важні пости в партійному та державному апараті людьми, які підтримують його політику. Звичайно, дуже цікаво поспекулювати про наслідки тих подій на економію, національну та закордонну політику СССР.

У ділянці економії, на Заході чуємо багато скептичних голосів та читаємо багато репортажів про провал реформ Ґорбачова. Ці скептичні голоси — передчасні. Тепер уже немає сумніву, що реформи про родинні (малі) підприємства, кооперативи, та оренду землі і устаткування, будуть з цілою енерґією впроваджені в життя. Тепер уже і партійні і адміністративні чинники на місцях не тільки не будуть перешкоджати, а будуть активно підтримувати ці реформи.

Оренда земель і устаткування на колгоспах і радгоспах буде поширюватись. Будуть організуватись сільськогосподарські кооперативи. Будуть теж організуватись виробничі, торговельні та послугові кооперативи і остаточно їхня продукція буде становити значну пропорцію національного доходу. Економічна незалежність кооператив та людей, що в них працюють, залежність доходів від ринку, а не від плянувальників і ціни утворені на основі подажі і попиту — це найбільш могутні стимули.

Внаслідок цих змін СССР перестане імпортувати основні сільськогосподарські продукти і черги за харчами зникнуть. Зникне теж значна частина черг за товарами щоденного вжитку і за послугами. Разом з ними зникнуть політичні лозунґи, мовляв, СССР чим далі, тим більше зближається до комунізму. Та ці зміни напевно не стануть дійсністю за один день.

Закінчення буде.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує Лев Яцкевич

Мапа для міжзоряних подорожей

Коли 3-го серпня 1492 року Христофер Колюмб підняв якори своєї тричленної фльотилії в еспанській гавані Пальос, у шуканні нових шляхів до Індії, він плив Атлантійським океаном практично навмання, якщо не брати до уваги мрячних та напівказкових оповідань старих морських „вовків" у своїй родинній Генуї про неймовірної величини материк, розташований в глибині Атлантійського океану.

П'ять сторіч пізніше, людство стануло перед можливістю космічної подорожі, в шуканні нових зоряних світів в нашій ґалактиці, популярно званій Молочним Шляхом. І так, як відкриття нового світу Колюмбом стало великим поштовхом до революційних змін у всіх ділянках нашого життя, так само й відкриття життя на будь-якій плянеті нашої ґалактики, може започаткувати нову добу в історії людства.

Але з уваги на непомірні відстані між поодинокими зорями й їх плянетними системами в космосі, жоден „космічний" Колюмб не може пускатися в таку далеку подорож без докладної мапи, з позначенням усіх космічних тіл та їх положення у нашій ґалактиці. Таку ґалактичну мапу плянує виготовити Рекс Рівольо, астроном Пеннсилванського університету та мапотворець в одній особі. Це має бути детальна мапа цілої внутрішньої побудови Молочного Шляху, з позначенням розташування важливіших зір та розплідників (nurseries) нових зір.

На думку Рекса Рівольо, ми стоїмо сьогодні перед подібною проблемою, як стояли географи нашої плянети у XV сторіччі, які не знали докладно, які материки та моря вміщає наша плянета. І сучасні космологи не знають, що вміщає наша ґалактика. На думку Ріволя, виготовлення такої зоряної мапи зв'язане, не тільки з великою витратою часу, але й грошей, якщо ця мапа має стати стандартним ґалактичним довідником для майбутніх космонавтів, скажімо на найближчі 50 років.

Коли Христофер Колюмб мав тільки мрячне уявлення про континент, за яким він шукав, зоряні Колюмби та найбільші науковці світу не мають теж великого уявлення про нові зоряні світи. До речі, ми сьогодні, не зважаючи на всі наші досягнення, нагадуємо муравлів, що живуть на підвалинах „Empire State Building" та намагаються збагнути внутрішню структуру цього хмаросягу, шляхом обстежування камінчиків, розкинутих на землі біля них.

Згідно з пропозицією Рекса Ріволя, добіркова група астрономів мала б перевести п'ять мільйонів обстежень у нашій ґалактиці, з допомогою телескопів з Массачусетс, Чіле та Гаваїв. Дані з тих обстежень були б запрограмовані до спеціяльно сконструйованого комп'ютора для визначення місця розташування 10,000 молекулярних водневих хмар в нашій ґалактиці. Вони довжиною дорівнюють двом більйонам миль, а їх маса багатократно більша за масу нашого сонця. Їх важливість основується на тому, що вони становлять місце народження нових зір.

До 1970 року ті „заплідники" зір були суцільно заховані перед очима телескопів пиловими та газовими хмарами. Але сучасні радіотелескопи допомогли астрономам крізь них проникнути та детально їх прослідити. В 1970 році дослідники лябораторії „Белла" в Ню Джерзі вжили перший раз радіотелескопи для викриття молекул окису вуглецю у міжзоряних просторах. З уваги на те, що ті молекули виступають завжди поряд молекул водню, вистачає астрономам натрапити на слід молекул окису вуглецю, щоб знайти пізніше молекули водню, які у виді молекулярних хмар сповняють безмежні простори нашого Молочного Шляху.

Наша ґалактика має форму викривленої грамофонної платівки, з великою опуклістю на середині. Вона окружена осяйним вінком старих зір, а подалі від них мерехтить розгорненим перстенем велика маса сіяючої мряковини, яку астрономи називають ґалактичною короною.

Вона розташована довкола диску ґалактики, в якому наше сонце розташоване здовж спірального рамена сіяючих зір, приблизно в половині відстані від осередку ґалактики.

Коли зберуть потрібні грошові фонди на закуп технічного устаткування для цього проєкту, Рівольо плянує почати поміри, 10,000 молекулярних хмар вже в 1991 році. А якщо не зайдуть непередбачені перешкоди, то вже в 1995 році детальна мапа Молочного Шляху буде повністю виготовлена та опублікована в журналі „Нешенел Джеоґрафік".

Д-р Василь О. Луців

КНИЖКА НЕОБХІДНА В КОЖНОМУ КУЛЬТУРНОМУ ДОМІ

Назва англомовної праці „Тисяча років християнства на Україні; енциклопедична хронологія". (A Thousend Years of Christianity in Ukraine; An encyclopedic chronology".) Опрацювали і зредагували цю клигу О. Зінкевич та А. Сороковський при співучасті двадцяти інших співпрацівників. Видано її в цьому році у видавництві „Смолоскип" спільно з крайовим Комітетом Тисячоліття. Це великого формату книга має 312 сторінок і друкована на люксусовому папері. Зміст цієї монументальної праці завершено в подиву гідному короткому часі; вона має передмову, десять розділів і додатки — список православних і католицьких владик, володарів, гетьманів і керівників української держави. Вміщено теж список знищених ворогами наших храмів і манастирів. Окремо бібліографія подає спиcок використаних праць, на жаль поминено деякі праці, як от Вл. Абрама, Й. Бартошевича А. Лебедева, І. Малишевського, Л. Реттель, Прот. А. Шлемана, Г. Вернадського та деяких інших. Правда, короткий час, труднощі роздобути необхідну літературу (до речі праці названих авторів є в моїй 35-тисячній книгозбірні) і докладна аналіза і використання названої бібліографії не дали змоги проглянути обширнішу літературу на дану тему.

Названа книга має шість кольорових мап, 70 світлин різного змісту, 110 портретів і фотографій визначних духовних і світських осіб, 38 кольорових і 13 чорних ікон та 199 церков і манастирів в тому 34 кольорові. Підкреслюю теж, що більшість із цих ілюстрацій — рідкісні і нелегко було їх підшукати.

Правда, ілюстрації тільки доповнюють і допомагають краще зглибити і зрозуміти зміст цієї піонерської праці, тож перейду до побіжного огляду змісту.

Перший розділ „Початки християнства в Україні від 1-го до 10-го століття з'ясовує політичну ситуацію в Східній Европі і в Русі-Україні та релігійне становище в Европі. Після цього йдуть хронологічні дані. На 13 сторінці при огляді політичної ситуації на Сході Европи повторено за деякими нашими і чужими істориками (М. Чубатий, Гр. Лужницький, Г. Вернадський) в перебільшенні ролю готів; новіші досліди заперечують їхню домінацію над східними слов'янами. (Гляди „Нариси стародавної історії Української РСР". Київ, Академія Наук УРСР, 1957, ст. 349).

Хронологія починається першим століттям, тобто проповідницькою працею апостола Андрія в Криму і згідно з переказом на Київських Горах. Кінчається цей розділ 977-им роком, коли то Папа Венедикт VII вислав послів на Русь-Україну і правдоподібно, тоді ж хрищено Ярополка Святославича. Тут же розглядається важливіше будівництво церков і манастирів від начала до X століття. Низка світлин доповнюють зміст першого розділу. Цей побіжний огляд виясняє методу і систему інших розділів цієї праці доведеної до десятого розділу — Церкви на землях України і в діяспорі протягом XX-сторіччя (1917-1988 рр.). Подавши вкоротці політичну ситуацію цих літ в Европі, на Сході Европи та на Україні автори переходять до хронологічного огляду цих подій, тобто віднови української держави і релігійного життя в Україні та трагічний кінець державности. Розподіл України ворогами, доля Церкви, духовенства і народу протягом Другої світової війни, включно з ліквідацією Української Католицької Церкви, смертю Патріярха Йосифа та вибору на архиєпископський престіл Кардинала Мирослава Івана Любачівського. Святкування на Синоді в Римі Тисячоліття Хрищення Руси-України 21—30-го вересня 1987 року зазначено, як кінцеву дату хронології.

Як бачимо дана праця надзвичайно важна, бо подає лаконічні, але необхідні передмови — вияснення. Тут мова і про політичну ситуацію і про релігійні взаємини. Хронологічні дані подають активність наших володарів і духовенства, зазначено теж важливіші архітектурні пам'ятники церковного і манастирського будівництва. Не поминено і переслідувань наших Церков, владик та духовенства.

Зрозуміле, що дані, які мали місце протягом майже двох тисячоліть не могли бути повністю вичерпані в однотомнику, тому то й оминено деякі менш важливі дати чи події.

Мабуть, неправильно називати Володимира Великого, „принцом" — він же імператор. Після новіших дослідів наша володарка свята і рівноапостольна Ольга була болгарською княжною і — християнкою. (Ю. Луців — „Святослав Завойовник: творець Києво-Руської Імперії". Стейт коледж, Па, Український Вільний Університет, 1986. ст. 54.) Є й інші недоліки у цій монументальній праці — от хоч би не згадано, що Русь-Україна мала своє письмо і саме св. Кирило і св. Методій використали наші переклади Євангелії та Псалтиря (І. Огієнко — „Константин і Меффодій, їх життя та діяльність". Варшава, 1927. ст. 94 і далі), та моїм завданням не є шукати недоліків, які бувають у кожній праці але розкрити монументальність, першенство і вагу цієї надзвичайної цінної праці. На мою скромну думку, деякі недоліки можна буде виправити при перевиданні, а то й доповнити та поширити при виданні праці українською мовою, що уважаю необхідним.

За дану працю редакторам і видавництву належиться глибока подяка. Ця цінна і необхідна книжка буде не тільки енциклопедією для кожного свідомого українця, а особливо познайомить докладніше англомовний світ із нашими проблемамк та зі скорботою і стражданнями нашого православного і католицького духовенства та з долею української катакомбної Католицької Церкви і ліквідацією Православної. І вкінці, щоб була змога перевидати цей твір, а головне видати його поширено українською мовою конечно, щоб українська родина, наші педагоги, професіонали і студенти розкупили цей наклад і фінансово допомогли перевидати і видати цю книгу. Гадаю, що з нагоди тисячоліття ця книга буде добрим дарунком близьким і знайомим — особливо чужинцям. Слово за громадою, бож „громада по нитці, а бідному сорочка".

КЕРІВНИК ШКІЛЬНОЇ СИСТЕМИ Ню Йорку Ричард Ґрін оголосив на пресовій конференції, що тимчасово позбавив права на працю кількох шкільних керівників в дільниці Бронкс. Один з них, Кармело Саез виступив на тій же пресовій конференції з заявою, що він і інші керівники шкіл Бронксу заперечують висунуті проти них звинувачення в корупції та у вживанні наркотиків.

„ПРАВДА ХРИСТИЯНСТВА І ДОСІ СІЯЄ"

(Марта Богачевська-Хомяк є автором нової книжки про історію українських рухів. п.з. ***Feminists Despite Themselves Women in Ukrainian Community Life 1884-1939;*** **Edmonton Canadian Institute of Ukrainian Studies, 1988. Вона працює керівником програми у відділі дослідів National Endowment for the Humanities у Вашінґтоні).**

Великі історичні події, події які вирішують долю народу, які творять мірило епохи — часто парадоксальні. Сама їх велич, їхній засяг, виключають однобічне висвітлювання. Їх бачуть різні особи з різних точок зору. Тому то вплив великих подій тяжко окреслити однобічно.

Наприклад, Французька революція, яка дала нам формулювання прав людини та демократичних принципів, була також епохою кровопролиття. Джефферсон, автор Декларації незалежности американських колоній і один з теоретиків прав людини та вселюдського братерства, був власником невільників. Відкриття Америки, тріюмф европейців, інакше сприймали індіяни. Одна подія, тисяча наслідків і мільйон інтерпретацій.

Чим більша подія, тим більш багатогранні, навіть парадоксальні її наслідки. Прийняття християнства на Україні і відмічення цієї історичної події є прикладом такого парадоксального явища.

Ми прийняли християнство Сходу, християнство Візантії, але воно стало для нас засобом підкреслення нашої приналежности до культури Заходу і його спільноти.

Прийняття Володимиром християнства утвердило те, що Україна буде частиною Европи, а не частиною Азії чи Близького Сходу. Візантія лучить — географічно й історично — Схід і Захід. Прийняття Руссю християнства з Візантії, одначе, підкреслило нашу приналежність до Заходу, нашу приналежність до Европи.

Цей парадокс вартий сьогодні нашої уваги.

Масове відзначування прийняття християнства — феномен Східньої Европи. Для Заходу, **християнство, чи навернення країни, не становить драматичного моменту, а радше пов'язане з працею того чи іншого святого.** Навпаки, прийняття християнства для деяких західніх мистців чи мислителів становить розрив із традицією народу. Вистачить згадати хоч би Ніцше, чи Вагнера, чи Ґіббона і їхню критику християнства, щоб завважити відмінну ролю релігії у культурі народів Східньої і Західньої Европи.

Християнська Церква на Заході розвивалася враз із розвоєм держав Заходу — вона не була передана Заходові у повному розквіті. Для Західньої Европи християнська релігія стала інтеґральною частиною мислення, а не світосприймання. Себто роздумування над справами віри, дефініція чи аналіза віри і, остаточно навіть сумнів у правді чи доцільності формуляції теології, віри стали характеристичними рисами християнства на Заході.

Християнство для Заходу не окреслювало Заходу, не дефініювало його.

Для українців справа представляється зовсім інакше. Для нас прийняття християнства — момент історичної ваги. Ми підкреслюємо не зірвання з традицією, чим було творення державої віри, а навпаки, ми підкреслюємо здобуття християнства. Ми горді з того, що наші предки перестали жити, як їхні батьки і стали християнами. Свідомо чи підсвідомо ми розуміємо чому дата хрищення є важною, хоч подібні дати нічого не кажуть англійцям чи німцям.

Для українців християнство, яке лучить нас з Заходом, має інакше значення від того, яке воно має на Заході. Там християнство розвивалося поволі, його пояснювали в такий чи інший спосіб і святі, і вчені, і викляті. Останніми десятиліттями багато нового пишеться про відношення ранньої Церкви до статевих справ та про відмінності у варіянтах Святого Письма. Ми знаємо як витворювалась християнська теологія та як зростала структура Церкви. Західня філософія, як і критика західньої філософії, вилупились в інкубаторі теологічних полемік. Релігійні війни — ці війни між християнами — у великій мірі накреслили кордони европейських держав. Коли ж Европа вперше ставала християнською, не було однієї переважаючої імперії і не було устійнених кордонів. Християнство не визначувало меж Західньої Европи, не вирішувало її існування.

У нас на Україні справа представлялась інакше. І прийняття християнства представлене у наших джерелах, у літописах, інакше ніж описано подібні події на Заході.

Хоч були християни на території Русі-України до 988 року, цей рік полонив уяву літописця і його, чи власне їхніх — бож літописців було декілька — нащадків. Між ними знаходимось і ми, відзначуючи цього року Тисячоліття Хрищення Русі.

Сила цієї події така переважаюча, що навіть офіційно атеїстичний Совєтський Союз, у якому ледве половина всього населення походить з християнських народів, офіційно святкує цю подію. (Якось у київській газеті було фото на якому Валентина Шевченко, президент УССР, вітає у своєму неовальному кабінеті східнього ієрарха, котрий приїхав до Києва на святкування). Каже американська приповідка: fyou can't beat them, join them. Совєтський уряд пробував боротьбу і пішов на кооптацію. Християнство виявилось сильнішим світоглядом від матеріялістичного комунізму.

У Східній Европі християнство переростає межі релігії; воно навіть більше, як світогляд. У цій частині світу християнство визначує межі самої Европи, межі старого цивілізованого світу — часів, коли ще світ складався з „нас" і з „варварів". Прийняття християнства означало свідомий вибір християнської культури і з її намаганням поєднати віру з розумом, релігію з теологією, вимоги Бога і вимоги держави. Це значило: стати Европою.

Володимир вибрав візантійське християнство через велич і маєстат обряду і держави. Західня Европа в ті часи — в порівнянні з Візантією — була дикою, нецивілізованою, (незалюдненою) провінцією Римської Імперії, центр якої був у Константинополі, прямо на південь від Києва. Західня Европа не мала прямого контакту з Візантією, зокрема після наїзду мусулман. Мусулманином Володимир не став, мабуть відстрашений кочовничим варіянтом життя представників цієї віри з якими він зустрічався. Тим він врятував нас від утотожнення Церкви з державою, що є притаманною характеристикою Сходу.

Віра Володимира, накинена рішенням згори, утверджувалась в народі. Коли степові кочовики знищили державу Володимира, віра християнська стала сполучником, цементом суспільства. Християнство дало леґітимність Русі, як одній із визнаних цивілізованих держав. Україна стала частиною Европи, тому що вона прийняла

(Закінчення на стор. 3)

„Правда..."

(Закінчення зі ст. 2)

християнство. Ось один із парадоксів хрищення Руси-України. Релігія, накинена згори, наперекір традиціям народу, стала традиційною вірою народу і втримала цей народ, не зважаючи на довгі лихоліття. Наші предки прийняли віру, а не витворювали її теологічними дебатами. Ця віра дала їм апробат у Візантії, а після упадку Візантії туркам, апробат у Західньої Европи, що самочинно проголосила себе серцем і мірилом цивілізації.

І тут лежить другий вагомий парадокс наслідків того рішення: у таборі християнства витворилась єдина етична система, яка поєднує автономію людини з поняттям всесильного Бога. Тобто, висловлюючись модерною термінологією, тільки у контексті філософського підложжя християнства можна оформити аргумент, що у кожної людини є рівні права, бо права людини надані Богом, притаманні кожній людині і їх не має права порушити жодна людська сила. Парадоксом є те, що у лоні релігії витворилось зрозуміння прав людини, як такої, незалежно від статусу цієї людини — себто арґумент секулярного гуманізму. А на фоні релігійних війн і міжусобиць витворилося поняття толеранції, що стало характеристикою Заходу.

Відзначуючи Тисячоліття Християнства, отже, ми підкреслюємо нашу причетність до культури, в якій витворилося зрозуміння ваги людини як створіння Божого, а тому й з ненарушимими правами на власне існування. У християнстві людина не є інструментом чи засобом до цілі, а ціллю сама в собі, у своєму шляху до Бога. Тим то західнє поняття прав людини відрізняється від соціялістичного. У соціялізмі вважають, що права людини допоможуть створити добре суспільство, рай на землі; для соціялістів права людини є засобом до цілі, кроком до мети. У західньому понятті, навпаки, людські права є притаманні людині, бо людина створена на подобу Божу і ділить з Богом засадничу доброту і вартість існування. Права людини є добрі самі у собі, а не тільки тому, що вони уможливлюють добре суспільство.

Християнство, навіть у візантійському варіянті, не утотожнювалось з державою. Навіть коли християнство було визнане як офіційна релігія, підпора трону, Церква не ставала частиною держави, а затримувала свої окремі права. Російські царі (з допомогою галицьких мислителів) зуміли творити і касувати патріярхати, але іскра збагнення суті християнства у розумінні відносин людини з Богом та поняття людської гідности, які випливають з цього сполучення, ця іскра жевріє далі навіть у тій державі, яка замінила царську імперію.

Таким чином, дата прийняття християнства пригадує українцям свідоме рішення наших предків зірвати з перестарілими традиціями, а натомість прийняти нову правду віри у вічного Бога, вічну доброту, що створив людину на свою подобу. Тому, що Бог вічна доброта, а людина Його витвір, тому людина має не тільки право, але й оправдану надію вірити у вічність доброти.

Це — головна, засаднича характеристика Заходу, якої не найдемо у філософіях та релігіях решти світу. З цієї характеристики випливають дальші притаманності Заходу, які разом творять цю культуру, що дала нам Данте, Шекспіра, Шевченка і Шептицького. Захід дає віру і право вибору; вільну волю людини і всесильного Бога.

Та віра стала ясною в часи татарського лихоліття, вона сіяє крізь роки сибірських тюрем, знущань польської шляхти, безпощадних копалень Пеннсильванії, сталеварень Ню Йорку, млинів смерти нацистів і сталіністів. Ця віра палає яскраво сьогодні і жодні люті тверді не можуть її притупити. У ній є віра в доброту, яка охоплює Бога і людину і дає почуття надії навіть серед зневіри.

Володимир зрозумів цю правду християнства і з круч Дніпра вона нам досі сіяє, крізь орди і чвари, і століття.

В РОКЛЕНДІ, Н. Й. ЗААРЕШТОВАНО 46-літнього поліціянта і муніципального працівника за звинувачення у продажі наркотиків. Дехто вважає, що арешт цих двох людей може виявитися тільки „верхівкою айсберга". Прокуратор Рокленду заявив, що незабаром можливі нові арешти. Працівник поліційного управління Майкл Голон висловив своє розчарування, що його підлеглий, якого досі всі вважали зразковим поліціянтом, займався продажем наркотиків, а також допомагав іншим торгівцям наркотиків.

ІВАН ДЕМ'ЯНЮК ВИСЛОВЛЮЄТЬСЯ:

"ВИ ЗАСУДИЛИ...ЛЮДИНУ ЯКА Є ЗОВСІМ НЕВИННА; НЕВИННА ОСОБА."

"Я НЕ Є 'ІВАН ГРОЗНИЙ' І НАЙСПРАВЕДЛИВІШИЙ СВІДОК Є САМ БОГ, ЯКИЙ ЗНАЄ ЩО Я НЕВИННИЙ."

"МЕНІ ЦЕ НЕНАЛЕЖИТЬСЯ. Я НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ — І БОГ Є МЕНІ СВІДКОМ."

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ НЕВИННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ — ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ!...

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANJUK
DEFENSE FUND
P. O. BOX 92819
CLEVELAND, OHIO 44192

ЙОНКЕРС ВІТАВ ПАТРІЯРХА МИРОСЛАВА І. ЛЮБАЧІВСЬКОГО

Українська громада міста Йонкерсу, у Ню Йорк, для гідного відзначення Тисячоліття Християнства в Україні ще у квітні 1986 року зорганізувала з представників парохії української католицької церкви св. Михаїла та представників діючих місцевих організацій і товариств парохіяльний Комітет для відзначення Тисячоліття Хрищення України. Для тих, що не є ознайомлені із життям нашої громади, інформуємо, що у нашій громаді є лише українська католицька церква св. Михаїла, а нема інших церков.

Комітет очолив Лев Футала, Іванна Ганкевич, зас. голови, Михайло Бурчак, секретар, кожночасний отець парох, почесний голова.

Окремі комісії очолили: д-р Роман Борковський — комісія наукових доповідей, мистець Богдан Титла — інформаційна комісія, д-р Олег Сохан — імпрезово-концертова, д-р Ярослав Моцюк — фінансово-господарська, Володимир Козіцький — комісія прощі. До кожної комісії увійшло багато пань і панів.

Посвячення хреста і Пропам'ятної таблиці. Служить Їх Блаженство із священиками, співає хор церкви св. Михаїла.
(Світлив Ярослав Кулинич)

Протягом тих двох років комітет зробив багато, і про кожну відбуту імпрезу було звідомлення у пресі, не лише в українській, але й у місцевій.

Комітет заплянував побудувати дерев'яний хрест, щоб залишити пам'ятку для прийдешніх поколінь про урочисті святкування Тисячоліття Християнства в Україні.

Проєкт хреста приготовив мистець Богдан Титла, а вирізьбив Станислав Кіра. Підставу під хрест запроєктував Мирослав Климко, а виконала фірма А. Расіті, Інк.

Спочатку посвячення хреста та пропам'ятної таблиці було заплянoване на 20-те листопада ц.р., тобто перед днем празника св. Михаїла, патрона нашої церкви.

На церемонії посвячення хреста і Пропам'ятної таблиці (зліва): Михайло Бурчак — секретар Комітету, Станислав Кіра, о. Роман Ганкевич, парох о. шамбелян Іван Сквіллер, Патріярх Мирослав Іван Любачівський, сотрудник о. Маріо Лазовскі, Лев Футала — голова Комітету, Роман Федірка, д-р Роман Борковський — голова Комітету наукових доповідей, Михайло Шашкевич.

Коли Блаженніший Патріярх Мирослав І. Любачівський дав згоду на приїзд до ЗСА, щоб взяти участь у крайових святкуваннях 1000-річчя, то за старанням пароха отця шамбеляна Івана Сквіллера Блаженніший погодився відвідати нашу парохію. Відвідини відбулися в суботу, 29-го і в неділю 30-го жовтня.

В суботу Патріярх взяв участь у Службі Божій, яку служать кожної суботи о 5-ій год. вечора. Після Богослуження у церковній залі відбулася зустріч.

У неділю рано на церковній площі зібралися представники місцевих товариств і організацій зі своїми прапорами, члени Осередку СУМ з головою д-ром Орестом Козіцьким, парохіяни та гості. Порядок походу був зформований перед парохіяльним будником. На переді походу один із вівтарних хлопців ніс хрест, за ним державні прапори, хоругви, прапори організацій, СУМ. Йшли хор із своїм невтомним дириґентом д-ром Олегом Сохaном, вівтарні хлопці, отці Роман Ганкевич із Гамілтону, Канада, сотрудник Маріо Лазоскі, парох шамбелян Іван Сквіллер і Патріярх. В часі походу церковний хор співав релігійні пісні. Біля вхідових дверей чекали мужі довір'я: д-р Василь Кіналь, Михайло Котелець, голова Комітету Тисячоліття Лев Футала, двоє сумівців в народних строях — Оксана Васічко і Никола Рудик. Патріярха вітав українською мовою Лев Футала, а англійською Михайло Котелець. Згадані сумівці тримали хліб і сіль для традиційного привітання. Патріярх подякував за привітання та поблагословив присутніх. Тому що цього року минає 50 років від служіння у Христовому винограднику, хор відспівав Многая літа.

Після того хор, парохіяни, сумівці, вівтарні хлопці, хоружні з прапорами увійшли до церкви, а відтак священики і Патріярх. Службу Божу служив Блаженніший, а співслужителями були отці Р. Ганкевич, М. Лазоскі, а о. шамб. І. Сквіллер асистував та привітав Кардинала від парохіян.

Проповідь виголосив Блаженніший Патріярх.

Після закінчення Служби Божої та відспівання Многая літа усі зорганізовано вийшли для посвячення хреста і Пропам'ятної таблиці.

При посвяченні присутніми були ще посадник міста Микола Ц. Васічко, заступник посадника Генри Спалоне, радний міста Чарлес Кола, ассемблімен Теренс Залєскі та представники телевізії і преси.

Акту посвячення довершив Патріярх у сослуженні отців та церковного хору.

Після посвячення усі присутні зійшли до церковної залі на зустріч з їх Блаженством та прийняття.

Прийняття приготовили пані з 119-го Відділу ОЖ ОЧСУ, Союзу Українок та церковного Сестриництва.

Коротко привітав Патріярха парох о. шамб. І. Сквіллер і попросив до слова мужа довір'я д-ра Кіналя, хор знову відспівав Многоліттєвіє. Другим промовцем був посадник міста Микола Васічко. Він привітав від міста та прочитав проклямацію, проголошуючи день 30-го жовтня 1988 року імени Кардинала Мирослава Івана Любачівського.

Блаженніший подякував посадникові за привітання та відзначення, побажав здоров'я і многая літа усім присутнім.

На кінець цієї приємної зустрічі парохіяни підходили до Їх Блаженства, з якими Блаженніший щиро вітався, а присутні складали дар любови.

Цього самого дня Патріярх був ще присутній на Службі Божій, яку відправляв отець Маріо, а проповідь виголосив Їх Блаженство.

Увечір Патріярх був присутній на бенкеті з нагоди Тисячоліття Християнства в Ню Йорку, що його влаштував метрополітальний Комітет.

У 1973 році Патріярх Йосиф посвятив землю, на якій сьогодні стоїть українська католицька церква св. Михаїла, а його наслідник Мирослав І. Любачівський 15 років пізніше посвятив хрест і Пропам'ятну таблицю.

Л.Л.

УАКРада у Баффало вшанувала 1-ий Листопад і св. п. Є. Коновальця

Баффало. (М.П.). — Ще в літі цього року проголошено у Баффало, що тамошній Відділ Української Американської Координаційної Ради влаштовує 5-го листопада ц.р. концерт-академію на пошану Першолистопадового зриву у Львові та для вшанування полк. Євгена Коновальця у 50-річчя його трагічної смерти від рук большевицького терориста. Але несподівано Визвольний Фронт проголосив на той сам час День Покрови і треба було відкласти задуманий вечір на неділю, 20-го листопада.

Започаткував програму Теодозій Пришляк відспіванням релігійної пісні „Під твою милість". Тріо „Троянда" із Торонто у складі Орисі Любінської (високе дзвінке сопрано), Ляври Прокопович (глибоке сильне контральто) і Михайла Курого (піяніст) виступало тричі, започаткувавши перший виступ гимном Тисячоліття християнства України. Тріо „Троянда" здобуло вже заслужену славу своїми виступами в різних містах Канади й Америки. Обидві співачки — не користуючись мікрофоном — разом із фортепіяновим супроводом названого піяніста робили враження, що співає цілий хор. Це насправді не концертові, а оперові, знаменито зіграні голоси. Відспівали (сольо і в дуеті), крім „Елегії" М. Лисенка, — здебільша народні пісні. Авдиторія вітала їхню появу на естраді і після кожної точки загальними оплесками.

Наступною точкою програми була промова-доповідь ред. Івана Кедрина. Він тільки коротко і побіжно зупинився (промовляючи, а не читаючи) на самому Першолистопадовому зриві, пригадавши, що Львів втримався в українських руках буквально тільки три тижні, згадав про перехід за Збруч і шпиль військово-політичних подій із захопленням Києва з'єднаними арміями 30-го серпня 1919 року. Залишення столиці України військам білого генерала Бредова уважав за започаткування упадку молодої української держави. Спростовував деякі леґенди, причетні до 1-го Листопада, порівняв постаті Євгена Коновальця і Симона Петлюри. Висловив свій погляд на головні причини програ нашого визвольного здвигу та закінчив 35-хвилинну промову оптимістичним акордом. Авдиторія стоячи оплескувала промовця. Андрій Пришляк віддеклямував прегарний вірш Романа Купчинського „1-ий Листопад", а Михайло Курий мав точку сольогри на фортепіяні.

Голова відділу УАКРади у Баффало Леонід Царик дякував присутнім, які прибули (коло 1000 осіб), не зважаючи на препогану погоду (зливний дощ із громами), та започаткував „многоліттєвіє" двом ветеранам, що мають понад 90 років І. Кедринові і колишньому членові Української Центральної Ради Василеві Потішкові. Висловив задоволення, що при скромній програмі і серед дуже незавидних обставин української громади у Баффало вдалося таки успішно провести задумане свято. Закінчено вечір гимном „Ще не вмерла".

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашої Найдорожчої Мами, Бабуні і Сестри

бл. п. ДАРІЇ ЧЕРНИК

буде відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ

в четвер, 8-го грудня 1988 р., о год. 7 00 вечора
в церкві св. Архистратига Михаїла
1013 Fox Chase Rd Jenkintown Pa

Про молитви за спокій душі Покійної просить РОДИНА

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашої Найдорожчої Сестри

св. п. мґр РОМИ ГЛАДКОЇ

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СВ. ЛІТУРГІЇ

в ЧЕТВЕР, 1-го ГРУДНЯ 1988 р.:

в церкві св. Івана Хрестителя, Нюарк, Н. Дж., год. 7 45 ранку
в каплиці манастиря оо ЧСВВ в Ґленков, Н. Й., год. 7-ма ранку
в українській католицькій церкві Люрд, Франція.

Просимо наших Приятелів про молитви
ІРЕНА ГЛАДКА — сестра і родина

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Приятелями, що в середу, 9-го листопада 1988 р. відійшов у Вічність на 85-му році життя наш Найдорожчий Муж, Батько і Дідусь

бл. п.

ЯКИМ ДАНИЛІВ

уроджений в селі Диниска, повіт Рава Руска, колишній енергійний організатор села Жнятин, Белзщина, працівник Кооперативного Союзу в Белзі. Основник і довголітній голова гуртка українських емеритів „Осіння Квітка" у Філядельфії, Па.

ПАНАХИДА була відправлена в п'ятницю, 11-го листопада 1988 р. о год. 9:00 веч. в похоронному заведенні Насевичів.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 12-го листопада 1988 р. о год. 9:00 ранком до церкви св. Архистратига Михаїла, а відтак на український цвинтар на Факс Чейсі, Па.

Залишив у глибокому смутку:

дружину — ЮСТИНУ
дочку — ЛЮБОМИРУ ШМІД
з мужем КАРЛОМ і дітьми.

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що по тяжких терпіннях упокоїлася 27-го листопада 1988 р.
в Лос Анджелес, Кал.

наша Найдорожча

МАМА, СЕСТРА, ШВАҐЕРКА, БРАТОВА І ТЕТА

бл. п.

Ярослава з Хомінських Вахнянин.

вдова по гімназійному професорові, проживши 95 років.

ПАНАХИДА у середу, 30-го листопада, а ПОХОРОН у четвер, 1-го грудня 1988 р. в Лос Анджелес, Кал.

Горем прибиті:
дочка — проф. ЛЕСЯ КУРИЛЕНКО
з чоловіком інж. ЮРІЄМ
сестра — МАРІЯ РОСТКОВИЧ з ріднею
брат — д-р ОСИП ХОМІНСЬКИЙ з ріднею
шваґер — проф. ЮРІЙ ЯРИМКЕВИЧ з ріднею
братова — ЖЕНЯ ХОМІНСЬКА
та ближча і дальша Родина в Канаді й Австралії

У глибокому смутку повідомляємо,
що дня 26-го листопада 1988 р. по короткій недузі,
проживши 67 літ, відійшов від нас у Вічність

наш Найдорожчий

БРАТ, ВУЙКО І СТРИЙКО

бл. п.

ІВАН ПОЛЯНСЬКИЙ

ПАНАХИДА в понеділок, 28. листопада, о 8 30 год. веч. у похоронному заведенні Литвин і Литвин, Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ 29-го листопада 1988 р. о год. 11-ій перед пол. в церкві св. Володимира, Елизабет, Н. Дж., а опісля на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
сестри:
ЮЛІЯ
АНАСТАЗІЯ з родиною в Польщі
ЕВА зі сином ТЕОДОЗІЄМ в Україні
сестрінки:
МАРІЙКА з чоловіком ЗЕНОВІЄМ і донею, Чикаґо
ЕВА і МАРІЯ з родинами в Україні
братанки:
МАРІЯ і ТЕТЯНА з родинами
та СТЕФАН з родиною, всі в Україні

Замість квітів проситься складати на журнал „Лемківщина" або Т-во св. Софія.

ПРЕДСТАВНИКИ ІРАКСЬКОГО УРЯДУ повідомили, що під час здійснення першого етапу обміну хворими і пораненими з числа військовополонених, проведеного під егідою Червоного Хреста, 71 вояк повернувся на батьківщину. Раніше співробітник Червоного Хреста повідомив журналістів про заплянований обмін 110 іракців на 41 іранця, однак на покладі літака, що приземлився у Багдаді, було всього 52 іракські військовополонені. На цьому ж літаку назад у Тегран були відправлені всього 19 іранців.

ФРАНЦУЗЬКІ БАНКИ НАДАДУТЬ Совєтському Союзові велику позику, частину якої у формі експортних кредитів ґарантується французьким урядом. Про це заявив міністер фінансів П'єр Береговий (українського походження). Очікують, що договір буде підписаний у Москві під час дводенної офіційної візити в Совєтський Союз президента Франції Франсуа Міттерана. Виступаючи перед журналістами, П. Береговий не назвав точної суми позики. Однак напередодні міністер закордонних справ Франції Ролян Дюма сказав, що Франція надасть Совєтському Союзові приблизно 12 більйонів франків (2 біл. долярів).

МАДЯРСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство повідомило, що румунський торговий консул Павел Плятон повинен залишити країну протягом 72-ох годин. Рішення прийнято урядом Мадярщини у відповідь на ріщення Румунії вислати мадярського торговельного консула Кароя Дьофрі. Взаємні виселення дипломатів — це ще один крок на шляху загострення відносин між двома країнами, учасницями Варшавського Пакту. Погіршення відносин між ними викликано переслідуванням румунськими властями 1.7 мільйона мадярів, що проживають у Румунії. Протягом багатьох років мадярські етнічні меншини зазнавали різних утисків.

Філядельфійська ...

(Закінчення зі стор. 1)

вже придбав цього року 35 нових членів. В дальшому звітодавець інформував про вдалий Союзовий День, який відбувся в неділю, 23-го серпня, і був присвячений союзовим виданням з нагоди ювілеїв 95-річчя „Свободи", 55-річчя „Українського Тижневика" і 35-річчя журналу „Веселка". Говорячи про перебіг Союзового Дня, він висловив подяку всім тим союзовцям, які допомогли це свято перевести в життя. Він згадав і це, що в зв'язку із світлим ювілеєм 1000-річчя Хрищення України, поважна частина членів Окружної Управи бере активну участь в праці святочного комітету. У звіті була згадка і про те, що цього року Округа відзначає свій **50-річний ювілей, будучи за**ложеною 1938 року покійним д-ром Володимиром Ґаланом. Але через переван таження працею з іншими **ювілеями, влаштування від**повідної імпрези й бенкету з цієї нагоди відложено до слідуючого року.

Після вичерпного звіту голови Округи до слова був запрошений головний секретар В. Сохан, який на вступі привітав всіх присутніх від себе й інших членів Екзекутиви, а при тому заявив, що завжди з великою приємністю іде до Філядельфійської Округи, де має багато приятелів. Відтак сконденсовано, приступно насвітлив працю цілости Союзу, згадавши про організаційну ділянку, фінансову, про будівлю, Союзівку, „Свободу", „Український Тижневик", дитячий журнал „Веселку", координатора братської діяльности і **крайового продавця забезпечення.**

Говорячи про організаційні справи, за його словами, за дев'ять місяців Союз мав придбаних 844 нових членів забезпечених на загальну суму 6.063,000 дол. **Крайовий продавець Микола Бой**ко робить заходи, щоби в поодиноких місцевостях відбувалися курси для секретарів, які повинні отримати стейтові дозволи на продаж забезпечення і це допоможе в придбанні більшого числа членів Союзові. Фінансова господарка є ведена ощадно і за це належиться признання головному касирові Уляні Дячук. Майно Союзу перевищило **62,000,000 дол., а коли врахувати будівлю й Союзівку, то** майно Союзу виносить **100,000** дол. Сума отриманих членських вкладок виносить понад 1,700,000 дол. Корпорація дому в звітовому часі отримала з чиншів понад 2,300,000 дол., що свідчить про стабільну господарку будівлі. Була згадка і про видавництво союзової преси при чому доповідач інформував, що всі сенатори та конґресмени отримують безплатно „Український Тижневик". Цю вістку присутні прийняли із великим задоволенням. Відтак головний секретар обширно дав пояснення про введені нові кляси забезпечення при допомозі відповідних **брошурок, які привіз** із собою. При тому апелював до секретарів, щоби не згрошевлювати старих грамот забезпечення, а на це місце купити забезпечення нововведених кляс. Доповідь Володимир Сохан закінчив апелем до всіх присутніх **докласти всіх зусиль у** приєднуванні нових членів.

За таку цінну й вичерпну доповідь присутні союзовці нагородили доповідача оплесками, **а відтак приступ**лено до запитів. Запити відносилися до загальних союзових справ, нових кляс забезпечення, Союзівки, професійних організаторів, дисидентів тощо. Всім дискутантам вичерпні відповіді дав головний секретар.

С. Гавриш подав плян праці на останні місяці року, в якому найважливішим є придбання 60 нових членів. Він пригадав, що всі секретарі ще в березні цього року отримали призначену квоту нових членів. В дальшому він запевнив всіх, що коли б хтось із секретарів потребував допомоги, їдучи до проспектів, то він все є до диспозиції.

Наради закінчено подякою за участь, а головно головному секретареві, відтак всіх запрошено до перекуски-гостини, яку приготувала **Анна Тарнавська.**

Юрій Шимко...

(Закінчення зі стор. 1)

ник (Арґентина), Іван Равлюк, п'ятий заступник (Великобританія), Володимир Малинович, шостий заступник (Франція), Степан Мудрик, сьомий заступник (Німеччина), д-р Альфонсо Антонюк, восьмий заступник (Бразилія), Ігнат Білинський, дев'ятий заступинк (ЗСА); члени (листа ще не повна): д-р Микола Кушпета (Канада), Оксана Соколик (СФУЖО), Марія Савчак (СУА, ЗСА), Володимир Мазур (ЗСА), Аскольд Лозинський (ЗСА), д-р Богдан Шебунчак (ЗСА), Іван Олексин (ЗСА), Осип Рожка (КУМО), Іроїда Винницька (СКВОР), Ліда Чорна (ЦеСУС); представники Українських Церков у Президії: Митрополит Максим Ґерманюк (Канада, УКЦ), Митрополит Василій Федак (Канада, УПЦ), Митрополит Стефан Сулик (ЗСА, УКЦ), Митрополит Мстислав Скрипник (ЗСА, УАПЦ); представники Українських Протестантських Віроісповідних Централь.

Члени Секретаріяту ще не були вповні визначені. Контрольна комісія була обрана, але ще себе не уконституввала.

Після перечитання складу делеґати картками одноголосно прийняли новий провід, після чого секретар президії д-р Наталія Пазуняк перечитала зворушливий привіт братам і сестрам в Україні виготовлений Надією Світличною, що його присутні прийняли оплесками.

На кінці голос забрав новообраний президент Ю. Шимко, який в палких словах заявив повну підтримку Української Гельсінкській Спілці та усім намаганням наших братів і сестер в Україні у їхній боротьбі за права на самобутність. Його слово було переплітане численними цитатами поезій Василя Стуса і словами Євгена Сверстюка.

На закінчення присутні відспівали національний гимн, а о. д-р М. Стасів відмовив молитву подяки і опівночі 27-го листопада V СКВУ закінчився.

У неділю відбулася велика маніфестація у Мейпл Ліф Ґарденс, темою якої було Тисячоліття Християнства в Україні. У маніфестації взяло участь 10,000 осіб. Про цей та інші аспекти V СКВУ будуть подані звідомлення в наступних числах „Свободи".

ВИСТУПАЮЧИ НА ПРЕСОВІЙ конференції, представник міністерства закордонних справ СССР Ніколай Афанасьєвський висловив жаль з приводу того, що у франко-совєтських відносинах за минулі три роки не відбулося значного прогресу. Н. Афанасьєвський згадав, що ще під час паризької зустрічі на вершинах у 1985 році Міхаїл Ґорбачов зформулював основні принципи „нового мислення" совєтського керівництва і висловив надію на поліпшення двостороннього співробітництва. Однак цього, за словами Афанасьєвського, не сталося. Навпаки, якщо відносини між СССР з однієї сторони і провідними західніми країнами (ЗСА, Великобританія і Західня Німеччина) розвивалися прискореними темпами, то у зв'язках між Московою і Парижем спостерігається атмосфера застою. Совєтський дипломат висловив надію виправлення становища під час візити президента Міттерана до Москви. На порядку денному переговорів, крім двосторонніх економічних, наукових і культурних зв'язків стоять справи обмеження звичайних озброєнь в Европі і вирішення реґіональних конфліктів на Близькому Сході і в Камбоджі.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН оголосив через представника Білого Дому, що відмовиться підписати законопроєкт про правила етики для державних службовців. Новий законопроєкт, запропонований Конгресом, має на меті запобігти праці членів Уряду в приватному секторі після того, як вони підуть з державного сектора. Президент Реґен уважає, що новий законопроєкт відштовхне талановитих людей від праці в урядових установах. Конгресмени розчаровані становищем президента Реґена, але Джордж Буш підтримав Реґена і сказав, що згодом видасть свій власний законопроєкт з цього приводу.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 11-го ГРУДНЯ 1988 р.

Рочестер, Н. Й. Річні загальні збори Б-ва св. Йосафата 217-го Відд. о год. 1-ій по пол. в церковному приміщенні парохії св. Йосафата. Проситься членство прибути на збори. Якщо на означений час не прибуде відповідне число членів, збори відбудуться півгодини пізніше і будуть правосильні. Проситься вирічняти членські вкладки. Секретар буде збирати вкладки від 11 год. ранку під церквою св. Йосафата. — С. Приймак, секр.

НАСПРАВДІ ОБРАБУВАЛИ

У „Свободі" з 18-го листопада ц.р. у дописі „30-ліття Українського Музею в Дітройті" слово „обдарували" в Україні церкви, слід справити на — „обрабували". — Ред.

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

СОФІЯ КРАМАРЧУК, член УНС Відд. 436-го ім. Митрополита А. Шептицького в Кіченер, Онт., померла 9-го липня 1988 року на 87-му році життя. Нар. 27-го листопада 1900 року в Україні. Членом УНС стала 1959 року. Залишила у смутку дочку Анну Шльоссер. Похорон відбувся 12-го липня 1988 року на цвинтарі Вудленд в Кіченер, Канада.
Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ МІНТЯНСЬКИЙ, член УНС Відд. 114-го ім. Св. Володимира в Чикаго, Ілл., помер 11-го жовня 1988 року на 77-му році життя. Нар. 2-го грудня 1910 року в Україні. Членом УНС став 1962 року. Залишив у смутку дружину Стефанію, сина Івана з дружиною Гелен, сина Любомира, дочку Марію Ґіталенко з мужем Борисом і внуків Павла, Ірену і Наталку. Похорон відбувся на цвинтарі Св. Андрія в Блюмінґдейл, Ілл.
Вічна Йому Пам'ять!

Ольга Бережан, секр.

МИХАЙЛО ВІТОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 126-го ім. Св. Івана Хрестителя в Сліквіллі, Па., помер 14-го жовтня 1988 року на 63-му році життя. Нар. 31-го січня 1925 року в Сліквіллі, Па. Членом УНС став 1942 року. Залишив у смутку дружину дружину Марґарету, синів Франка й Івана, братів Івана і Миколу та двоє племінників. Похорон відбувся 18-го жовтня 1988 року на цвинтарі Калварі Гілл в Юніті Тавншіп.
Вічна Йому Пам'ять!

Іван Шеліга, секр.

СОФІЯ СІМЯНЦІВ, член УНС Відд. 371-го Т-ва „Запорозька Січ" в Нюарку, Н.Дж., померла 3-го жовтня 1988 року на 94-му році життя. Нар. 1894 року в Україні. Членом УНС стала 1952 року.
Вічна Їй Пам'ять!

М. Дереш, секр.

АННА МАДЕЙ, член УНС Відд. 204-го ім. А. Гончаренка в Ню Йорку, Н.Й., померла 9-го серпня 1988 року на 85-му році життя. Нар. 14-го січня 1901 року в Польщі. Членом УНС стала 1938 року. Залишила у смутку мужа Івана. Похорон відбувся на цвинтарі Мт. Олівет в Меспет, Н. Й.
Вічна Їй Пам'ять!

Мирон Заліпський, секр.

ТЕКЛЯ ДОЛГУН, член УНС Відд. 158-го ім. Богдана Хмельницького в Брукліні, Н.Й., померла на 78-му році життя. Нар. 1910 року в Бронксі, Н.Й. Членом УНС стала 1936 року. Залишила у смутку дві дочки Маріяну Тудіско і Юлію Балкофер, 6 внуків і одного правнука, брата Івана в Арізоні й 2 сестри Марію і Галину в Ужгороді. Похорон відбувся 18-го липня 1988 року на цвинтарі Св. Карла в Фармінґдейлі, Н. Й.
Вічна Їй Пам'ять!

Управа Т-ва

МАРІЯ НІНА ҐРІР, член УНС Відд. 5-го ім. Св. Миколая в Асторії, Н.Й., померла 14-го серпня 1988 року на 41-му році життя. Нар. 15-го серпня 1946 року в Німеччині. Залишила у смутку сестру Лідію; братів — Володимира, Юрія і Андрія. Похорон відбувся 17-го серпня 1988 року в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.
Вічна Їй Пам'ять!

М. Климишин, секр.

МАРІЯ ПИПА, член УНС Відд. 230-го ім. Св. Івана Хрестителя в Янгставні, Огайо, померла 25-го серпня 1988 року на 79-му році життя. Нар. 25-го січня 1910 року в Україні. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку доньок: Вірджінію Пипу і Мері Енн Романську. Похорон відбувся 27-го серпня 1988 року в Пайнв'ю Меморіял в Воррен, Огайо.
Вічна Їй Пам'ять!

А. Боровицька, секр.

АНДРІЙ ТОМАШОСКІ, член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер" в Ню Йорку, Н.Й., помер 8-го квітня 1988 року на 84-му році життя. Нар. 23-го листопада 1903 року в Джолієт, Ілл. Членом УНС став 1942 року. Залишив у смутку дружину Анну та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 11-го квітня 1988 року на цвинтарі Св. Дениса в Гопвелл, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!

С. Чума, секр.